

01/02/2016

Mobilitat de proximitat a Barcelona i la seva àrea metropolitana

Aquesta tesi doctoral ha analitzat la mobilitat quotidiana a Barcelona i la seva Regió Metropolitana tenint en compte no només el transport públic i el privat, sinó també els moviments de curta distància, la mobilitat a peu i les necessitats de mobilitat de les persones sense accés al transport motoritzat. Els resultats mostren que una quarta part de la mobilitat a Barcelona és d'àmbit local i que els desplaçaments de proximitat depenen del perfil socioeconòmic de la població i suposen un important valor per la gent gran i la població infantil.

Autor: iStockphoto/nettel9.

Distàncies, *commuting*, vehicle privat, velocitats... són tots conceptes comuns en els estudis tradicionals de transport que han buscat durant anys gestionar la mobilitat amb un objectiu comú: facilitar el moviment i reduir els temps de viatge. Però que passa amb tot allò que queda fora d'aquestes anàlisis? Què passa amb els moviments de curta distància, amb la mobilitat a peu, amb les necessitats de mobilitat de tots aquells sense accés al transport

motoritzat? Aquesta tesi pretén contribuir a la comprensió d'aquestes dinàmiques sovint excloses de les anàlisis de mobilitat tradicionals i ho fa des de la perspectiva que aquest coneixement pot contribuir a la consecució de l'objectiu comú de les polítiques de mobilitat urbana: aconseguir un model de mobilitat socialment i ambientalment sostenible.

La tesi proposa una nova metodologia per mesurar les dinàmiques urbanes de petita i curta escala a través de l'observació dels patrons de mobilitat quotidiana a la ciutat i a la Regió Metropolitana de Barcelona. Definint els viatges de proximitat a partir de l'elecció modal i de la variable temporal és possible visualitzar un tipus de desplaçament específic que és molt comú en una ciutat densa i mediterrània com Barcelona, i que representa una forma de mobilitat ambientalment sostenible accessible per a tots els habitants de la ciutat.

Des d'aquest punt de vista, aquest treball busca establir els conceptes bàsics que defineixen el que és la proximitat així com explorar la literatura acadèmica a la recerca dels efectes positius atribuïts a aquest tipus de mobilitat. Al mateix temps, l'anàlisi empírica proposa quatre estudis de cas que aprofundeixen en el coneixement d'aquest tipus de mobilitat de petita escala. L'objectiu dels estudis empírics és avaluar la utilització de la proximitat en el municipi i la Regió Metropolitana de Barcelona i testejar la seva importància en la vida quotidiana dels seus habitants, amb l'esperança que la mobilitat de proximitat pugui oferir una solució viable i sostenible als problemes del nostre actual sistema de transport.

Dels resultats, destaca el fet que quasi un quart de la mobilitat que té lloc a la ciutat de Barcelona és d'àmbit local, que els desplaçaments de proximitat depenen més del perfil socioeconòmic de la població que no de les característiques urbanes de l'entorn en què es produeixen, i que suposen un important valor per a col·lectius socials específics com la gent gran i la població infantil, per a qui viure en barris que permeten utilitzar la mobilitat de proximitat té també efectes positius en termes de salut física.

Oriol Marquet

Departament de Geografia

oriol.marquet@uab.cat

Referències

[View low-bandwidth version](#)